

[Gllstrup]

budgetter, så de indretter sig efter, at de, når de har haft den lykke at få børn, sørger for at spare andre steder i budgettet. Det kan man ikke sige på samme måde til den ældre, der har et svage- ligt helbred og i det hele taget har svært ved at kunne klare noget selvstændigt. Derfor går vi imod den tendens, som vi finder særdeles uheldig og asocial og afskyelig, og som indgår i hr. Jens Thofts ændringsforslag, og derfor stemmer vi imod det og vil bruge al vor indflydelse på, at heller ikke hr. Stavad skal kunne få held til at gennemføre disse umoralske, uanstændige synspunkter, som han anlagde vedrørende børnefamilierne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 12 stemte for, 96 imod.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 1 og § 1 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 om indsættelsen af en ny paragraf efter § 1
forkastedes, idet 16 stemte for, 65 imod; 34 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af titlen betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 5.

Ændringsforslag nr. 2 til titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 245:

Forslag til lov om ændring af forskellige skat- telove. (Anparter).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 12/5 89). Første behandling 17/5 89. Betænkning 26/5 89).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænknin- gen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslage- ne og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Stavad (S):**

Socialdemokratiet kan støtte skatteminste- rens ændringsforslag. Derudover skal jeg an- mode om, at vi får lovforslaget tilbage i udval- get til behandling imellem anden og tredje be- handling. Hensigten er først og fremmest, at vi meget gerne skulle have afklaret problemet om eksport af vindmøller, som vi fra Socialdem- okratiets side fra starten har lagt meget stor vægt på at få løst.

Jeg er glad for, at skatteministeren, selv om det specielt er energiministerens område, også har lagt meget vægt på, at vi får sagen klaret, og derfor håber jeg, at vi, når vi afgiver betænknin- gen i morgen, kan angive en forholdsvis præcis løsning på problemet, så industrien, som er af- hængig af den løsning, vi finder, ikke får et tom- rum, hvor man måske ikke tør gå ud og indhen- te ordrer og være med på eksportmarkedet til gavn for beskæftigelsen og den danske vind- mølleindustri. Derfor skal jeg som sagt bede om, at vi får sagen tilbage i udvalget, og henstil- le, at de forhandlinger, som pågår i øjeblikket, slutter med et positivt resultat.

Det er noget, vi i den socialdemokratiske fol- ketingsgruppe lægger meget stor vægt på at få løst, og selv om det ikke er noget, der afføder nogen form for ændringer i lovforslaget, som det ligger her efter anden behandling, fordi det er særskilt lovgivning, et særskilt initiativ, anser vi det for at være meget vigtigt at få problemet

[Stavad]

afklaret, så det kan indgå i betækningsafgivelsen til tredjebehandlingen, så vi har det på plads i forhold til de virksomheder og deres beskæftigede, der er afhængige af, hvordan tingene bliver.

Jens Thoft (SF):

Nu er dette lovkompleks jo et forlig mellem regeringen og Socialdemokratiet, og når hr. Stavad siger, at han håber, vi får disse spørgsmål om vedvarende energi sikret, inden tillægsbetænkning afgives imorgen, går jeg ud fra, at det er noget, man er blevet enig om blandt de partier, der står bag forliget.

Jeg vil alligevel godt i forlængelse af det, hr. Stavad sagde, gøre opmærksom på, at medmindre der fra regeringen kommer en løsningsmodel, som vil sikre vores eksport af vedvarende energianlæg, vil SF i tillægsbetænkningen stille ændringsforslag, således at de vedvarende energianlæg får en dispensationsperiode, indtil finansieringen er kommet på plads. Det er for fjollet, at vi spoler vindmøllefabrikanternes muligheder for at kontrahere vindmøller sommeren over, fordi vi ikke har fået tingene på plads rettidigt.

Jeg vil derfor gerne spørge energiministeren: Har vi det håb, at vi får forelagt en sådan model? Det er da væsentligt, at dette stop for anparter ikke bliver til et stop for vedvarende energianlæg – eller vindmøller, for at være lidt mere præcis.

Glistrup (FP):

Ligesom forholdet var under den foregående sag på dagsordenen, er det, vi beskæftiger os med her, igen noget, hvor vi er på hjemmebane, idet vi for måske 1000. gang oplever, at de fire gamle partier herinde indgår forlig om det, som de er eksperter i, nemlig skatteforhøjelser, skatteforhøjelser og atter skatteforhøjelser. Og så snart der er tale om at forhøje indkomstskatten, er Fremskridtspartiet på skeptisk vagt.

Vedrørende det, man her går ind for af skatteforhøjelse, har vi utallige gange, senest ved førstebehandlingen og i betækningsbidraget, aldeles uimodsigeligt knunet dokumentere, at det, der ligger i dette forslag, savner enhver saglighed.

Den eneste grund til det er, at man i de fire gamle partier mangler rygrad, og når Ekstra Bladet tilstrækkelig mange gange skriver om

skatteål og skatteål, så kan de fire gamle partier simpelt hen ikke vise det fornødne mod og den fornødne styrke, til trods for at det intet har at gøre med virkeligheden hverken i privatøkonomien eller i samfundsøkonomien. Det er vel ret beset derfor, Danmark ligger i møget, som Danmark ligger i møget. Sådan har de fire partier nu engang været kujoner i forhold til medierne – hele vejen igennem drejer de simpelt hen som vejrhænder, efter hvad vej vinden blæser.

Det, som ligger bag ved den Ekstra Blads-kampagne, der har gjort de fire gamle partier slatne i knæene, er, at man siger: Her er tale om, at der er nogle, der tænker eller spekulerer. Og så rejser Ekstra Bladet jo børster, når man finder nogle, der laver skattetænkning eller skattespekulation, for enhver form for tankevirksomhed skal jo helst være afskaffet i Ekstra Bladets og dermed de fire gamle partiers samfund.

O. k., det er altså udgangspunktet for dette forslag. Lovforslagets praktiske virkninger har vi jo fået meget at vide om i udvalget.

Det betyder, at nogle, der har fået gravet op til nogle varmerør i Neksø, hvor man mere eller mindre har gennemopgravet byens haver, nu ikke kan få orden på deres ting. Det betyder, at en fattig kommune som Blåbjerg, der har sigtet på at få lavet et vandland, nu ikke kan få de ting gennemført. Det betyder, at i forbindelse med nogle feriehoteller, som er opført i 1970'erne, ændres forholdene ifølge det brev, som vi har fået så sent som i dag – udvalgets bilag 63 – for de hundreder af mennesker, som der er tale om, nu helt.

Sådan er der altså en bunke mennesker, der simpelt hen er blevet fanget, fordi projektet nu engang er noget, der forløber over en vis tid, fra man får ideen, til man forhandler og man laver licitation, man indgår kontrakter, man begynder at udføre det osv. Derfor er det særdeles uheldigt, når nogle fuldstændig panikslagne politikere som dem, der præger de fire gamle partier, finder på, at det nu pludselig pr. en bestemt dato i nattens mulm og mørke skal være således, at alt, hvad der har rødder tilbage før den dato, kan vi godt tage, men det, der vokser ind på den anden side, kan vi bestemt ikke godtage.

Så er der problemet om, hvorvidt man har fundet det, som man opererer ud fra, nemlig tanken om en Endlösung på problemerne i for-

[Glistrup]

bindelse med, at folk sætter sig ned og tænker. Det har man ganske givet ikke, for samtidig med at man forsøger her at genere folk i Neksø og Blåbjerg og Skagen, og hvor de nu ellers bliver generet henne, så gror der jo simpelt hen dag for dag langt, langt bedre muligheder op for skattetænkning, end der nogen sinde tidligere har været. Det er jo simpelt hen det, der ligger i selve internationaliseringen i det indre marked, i valutaaftalerne, eller hvad man nu kan tale om. Meningen er, at man skal kunne disponere ud over i hvert fald de 12 landes kredse og dermed også med eventuelt ståsted i Luxembourg, eller hvor man nu har ståstedet, til Bahama Islands, og hvor man nu ellers kan komme til.

Derfor er det så ganske aldeles klart, at uanset at man laver denne molbotransaktion med at jage en lille uskyldig stork ud af marken ved at trampe en bunke korn ned, så opnår man, at der kommer en flok af græshopper, der opæder skatteministerens provenuer. Til lykke med det! Det er kun godt. Der er al mulighed for, at skattetænkningen i de kommende år kommer til at brede sig langt, langt, langt kraftigere, end vi overhovedet har kendt til på noget som helst tidligere tidspunkt, hvad enten det så bliver med genstand i valutaer, i futop'ere, eller hvad der er af besynderlige ting, der efterhånden dukker op på det danske finansmarked.

Det er med andre ord et forslag, der er typisk for dansk folkestyre anno 1989. Fejhed, slattenhed, uigennemtænkthed og ukløgt er det, der hele vejen igennem præger dette forslag.

Forhåbentlig vil Fremskridtspartiets ændringsforslag blive vedtaget. De går som bekendt ud på, at loven først skal træde i kraft, når man er kommet frem til, at indkomstskatten er ophævet: Så kan den nemlig ikke gøre skade mere, så kan vi godt have de regler. Men så længe vi har indkomstskatten, er det nogle rigtig dårlige, ubegrundelige regler, de fire gamle partier er blevet forbrødet om.

Kofod-Svendsen (KRF):

Da forslaget går tilbage til udvalget, skal jeg ikke komme med nogen lang redegørelse her, men blot sige, at Kristeligt Folkeparti støtter de ændringsforslag, der er stillet af skatteminister-

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Jens Thoft knyttede nogle bemærkninger til det særlige spørgsmål vedrørende vindmøller, og han fremsatte det ønske, at der skulle laves undtagelsesbestemmelser for anpartsindgrebet for så vidt angår vindmøller.

Jeg er ikke enig med hr. Jens Thoft. Han og andre har fremført det synspunkt, at især eksporten af danske vindmøller kan komme i fare som følge af anpartsindgrebet. Jeg er ikke enig i, at det er skattereglerne som sådan, der her er et problem.

Det, vi skal huske på, er, at for at danske skatteydere kan have fordel af skattereglerne ved såkaldt eksport af vindmøller til andre lande, må det være en forudsætning, at de pågældende danskere stadig væk står som ejere af møllerne. Det gælder også de anpartsfinansierede vindmøller, der er eksporteret til USA. Man kalder det, at de er eksporteret, men i realiteten må de fortsat være på danske hænder, for at der kan drages nytte af de danske skatteregler. Det tror jeg ikke at hr. Jens Thoft vil bestride.

Hvis man i denne forbindelse derfor kan tale om eksport, så er det ikke af vindmøllen, for den er stadig væk på danske hænder, men på grund af de valutaindtægter, der kommer hjem for salget af el til de amerikanske aftagere, og – og det er væsentligt at hæfte sig ved dette – hvis dette elsalg er en overskudsgivende forretning, berøres det jo ikke set over hele projektets løbetid af dette indgreb.

Hvis der derimod er tale om en eksport – lad os nu igen sige til USA, til amerikanere – så berøres en sådan eksport jo ikke direkte af anpartsreglerne, fordi amerikanske investorer ifølge sagens natur overhovedet ikke har gavn af danske skatteregler. Det, der nok her i højere grad er problemet – hvis der er et problem – er, at der er sket en ophævelse af de hidtidige gunstige amerikanske skatteregler for vedvarende energianlæg, og det kan også spille en negativ rolle for eksporten af møller til amerikanere.

Min konklusion er altså den, at der ikke er rimelig baggrund for over skattelovgivningen at lave nogle særlige regler for så vidt angår vindmøller. Rækken af undtagelser fra anpartsreglerne ville så i øvrigt også blive endeløs, for hvor stopper det? Hvad kunne så ikke begrunde særregler? Derfor er der al mulig grund til at holde fast i, at det ikke er over skattelovgivningen, der skal laves sådanne særregler.

[Skatteministeren]

Men jeg kan bekræfte i forlængelse af det, hr. Stavad var inde på i sit indlæg, at der i øjeblikket i energiministerens regi foregår visse undersøgelser og overvejelser om vindmøllernes særlige situation.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg synes, det var et meget bekymrende indlæg, skatteministeren havde, for hvis jeg forstod skatteministeren ret, mente skatteministeren, at der ikke var behov for en undtagelsesbestemmelse for vindmøllerne, at der heller ikke var behov for en særlig finansieringsordning for vindmøllerne, og at det i øvrigt ikke var noget, der hastede, men at det foregik i Energiministeriets regi.

Jeg vil gerne understrege, at jeg synes, det var rimeligt, om vi, inden vi vedtager anpartsstoppet, har sikret os, i hvilken udstrækning det rent faktisk bliver et stop for vindmøller. Jeg er ikke tilhænger af anpartsfiduser – det skal ingen være i tvivl om – og jeg ser gerne, at man løser problemerne for så vidt angår vindmøllerne uden om skattelovgivningen, men jeg synes, det er væsentligt, at vi får en løsningsmodel på bordet, inden vi skal tredjebehandle denne sag.

Derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren – nu jeg har forstået, at energiministeren ikke vil blande sig i debatten: Er der nogen udsigt til, at energiministeren bliver færdig med de overvejelser, som foregår i dette regi, for så vidt angår en finansiering af vindmøllerne?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Vi har jo grumme mange sager til behandling i denne tid, og hvis nu hr. Jens Thoft havde lyttet til mit første indlæg, så havde han hørt, at jeg sagde, jeg havde en meget stor forhåbning og også forventning om, at der er en afklaring af dette forhold, når Skatte- og Afgiftsudvalget i morgen afgiver tillægsbetænkning; det er i hvert fald noget, Socialdemokratiet lægger afgørende vægt på skal lykkes.

Skulle vi så ikke være enige om – i stedet for at diskutere teorier – at vi lige tager og trækker vejret. Hr. Jens Thoft kommer ikke længere i dag. Jeg håber, at vi i fællesskab kan arrangere noget, så vi, når vi mødes om denne sag til tredjebehandling på fredag, har en afklaring, som

forhåbentlig også hr. Jens Thoft vil være tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hvis hr. Stavad vil sikre, at der kommer en løsning til i morgen, så kan vi godt fra SF's side vente til i morgen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Jens Thofts bekymringer kan jeg ikke frata ham, men jeg vil gerne på den givne foranledning understrege, at jeg alene har udtalt mig om den skattemæssige behandling af vindmøller – ikke om vindmøllers situation generelt. Jeg kan selvsagt ikke på det foreliggende grundlag udtale mig om, hvad de undersøgelser og overvejelser vil munde ud i, som i øjeblikket foregår hos energiministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 3, 4 og 5, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 4, således ændret, § 5 og ændringsforslag nr. 7 om indsættelse af 2 nye paragraffer vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 12 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 9 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 15 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 og § 6 med de foretagne ændringer vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 241:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsessøtte.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 9/5 89. Første behandling 11/5 89. Betænkning 24/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Frank Jensen (S):**

Det er en besynderlig situation, Folketinget befinder sig i i dag. Torsdag den 18. maj vedtog et enigt Folketing med undtagelse af Fremskridtspartiet en socialdemokratisk dagsorden, der fastholder sommerens dyrtidsregulering af de sociale pensioner, af arbejdsløshedsdagpengene m.v., således at de uddannelsessøgende er den eneste befolkningsgruppe, KVR-regeringen snyder for pristalsregulering her til sommer.

Det er ikke alene en besynderlig situation. Det er også rent og skært hykleri, når det flertal, der sikrede de øvrige overførselsindkomster deres dyrtidsregulering, ikke på samme tid kan finde sammen om at sikre de uddannelsessøgendes købekraft.

Det besynderlige består dernæst i, at selv om dagsordenen af 18. maj fastslår, at samtlige overførselsindkomster skal reguleres i takt med årslønsudviklingen, så ønsker KVR-regeringen i dag at få andenbehandlet et lovforslag, der strider fundamentalt mod dagsordenens indhold. Med L 241 fjernes den løbende regulering fra 1. januar 1991 og erstattes af en procent, der fastsættes på finansloven, altså et eklatant brud på dagsordenen fra 18. maj, hvor der tales om en årslønsudviklingsregulering.

Jeg har forstået, at Det Radikale Venstre er enig i, at SU hører hjemme under et samlet og ensartet reguleringssystem. Jeg står her med en pressemeddelelse dateret den 9. maj fra Det Radikale Venstre, hvori fru Marianne Jelved fastslår: »Fremover bør SU-reguleringen ses i sammenhæng med reguleringen af andre overførselsindkomster.« Jeg skal bede fru Marianne Jelved om her fra Folketingets talerstol at bekræfte denne udtalelse fra den radikale pressemeddelelse.

Det er blevet bragt frem i debatten efter førstebehandlingen, at der skulle være tale om, at SU-satserne allerede overgår til årslønsudviklingsreguleringssystemet her fra 1. august 1989. Det er rent bluff. Undervisningsministerens besvarelser til udvalget forklarer da også helt klart, at der på ingen måde er tale om en årslønsudviklingsregulering, ikke engang en forventet årslønsudviklingsregulering. Skal der være tale om en forventet årslønsregulering, viser undervisningsministerens besvarelser til udvalget, at reguleringssatsen skulle være på 3,5-4 pct. og ikke de 1,34 pct., som lovforslaget omfatter.

Der er heller ikke tale om årslønsudviklingen for en speciel gruppe af offentligt ansatte, som lovforslaget hævder. Der er alene tale om en regulering, hvor man tager udgangspunkt i den nominelle lønstigning, som overenskomsten foreskriver, uden tillæg for centrale og decentrale puljer og alene med en fremskrevet tilpasningsklausul.

Vi ved alle her i Folketinget, at tilpasningsklausulen inden for det offentlige arbejdsmarked vil medføre en efterregulering, hvis løn-glidningen på det private arbejdsmarked medfører en større stigning. Der er således tale om, at man snyder de studerende for deres regulering her til sommer, og der er tale om, at man får indført et helt nyt reguleringssystem, som ikke har bund i den dagsorden, som et enigt Folketing med undtagelse af Fremskridtspartiet vedtog den 18. maj. Der er således tale om lovjaskeri, hvor de uddannelsessøgende er de eneste tabere.

Rahbæk Møller (SF):

Der er nogle Radikale, der må have en dårlig smag i munden. Ikke alene fremstår partiet som forligsbrydere, men deres undskyldning – at overførselsindkomster ikke skulle udvikle sig